

Sygn. akt **IC 461/18 upr.**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w Wydziale I Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Kubiczek

Protokolant st. sekr. sądowy Karolina Bieniek

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2018 roku w Tomaszowie Maz.

przy udziale -----

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

przeciwko- A. G.,

o zapłatę

orzeka: zasądza od pozwanej A. G. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą we W. kwotę **1.346,06zł** (jeden tysiąc trzysta czterdzieści sześć i 06/100 złotych) z odsetkami umownymi w wysokości nie wyższej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi od dnia 11 września 2017 roku do dnia zapłaty, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 179,20 złotych dnia 13 września 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 47,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, przy czym kwotę zasądzonej należności głównej rozkłada pozwanej na dziewięć rat, pierwsza w wysokości 179,20 złotych, druga w wysokości 116,86 złotych i kolejnych siedem rat po 150,00 złotych każda, płatne do 30 dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca czerwca 2018 roku.

UZASADNIENIE

W e-pozwie z dnia 13 września 2017r. powód (...) Bank S.A. z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. G. na rzecz powoda kwoty 1.346,06 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 1.115,10 złotych od dnia 11 września 2017 roku do dnia zapłaty, odsetkami ustawowym za opóźnienie, liczonymi od kwoty 179,20 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania /k-2 do k-4.

W dniu 8 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin -Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym żądanie pozwu uwzględnił. Następnie na skutek skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwaną od wydanego nakazu zapłaty, postanowieniem z dnia 19 grudnia 2017 roku przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. /k-5, k-5 odwrót, k-9 odwrót/.

Pozwana A. G. uznała powództwo i wniosła o rozłożenie należności na raty. Wniosła również o nieobciążanie jej kosztami procesu /k-38 do k-39 i następnę/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 marca 2016 roku pozwana A. G. zawarła z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę kredytu gotówkowego nr (...), w wysokości 2.291,58 złotych, spłata którego nastąpić miała w sześciu ratach, płatnych do 15 dnia każdego miesiąca, poczynając od kwietnia 2016 roku, a skończywszy w dniu 15 września 2016 roku. Wobec nie wywiązania

się przez pozwaną z warunków zawartej umowy kredytu, strona powodowa wypowiedziała umowę kredytu, wcześniej wysyłając do pozwanej wezwania do zapłaty oraz monity.

/dowód; umowa kredytu k-19 do k-22, tabela opłat k-23, formularz informacyjny k-25/.

Na wysokość zadłużenia składają się następujące kwoty ; 1.115,10 złotych kapitał kredytu, kwoty; 179,20 złotych – odsetki umowne i karne naliczone zgodnie z treścią umowy kredytu, kwota 38,26 złotych tytułem kosztów monitów i upomnień, kwota 13,50 złotych – zryczałtowana opłata za pakiet usług bankowych.

Pozwana A. G. zatrudniona jest w I LO w T. i jej miesięczne dochody wynoszą kwotę 2.437,58 złotych, z czego pozwana spona alimenty w wysokości 600,00 złotych miesięcznie, inne kredyty około 600,00 złotych miesięcznie, utrzymanie mieszkania i media razem 450 złotych miesięcznie

/dowód; potwierdzenie przelewu k-40, potwierdzenia przelewów i dowody wpłaty k- 41 do k-46/.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jest w pełni zasadne. Zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów złożonych przez stronę powodową w sposób oczywisty wskazuje, że pozwana zawarła umowę kredytu i nie dotrzymała warunków umowy.

Wyliczona przez stronę powodowa należność nie budzi wątpliwości Sądu. Ponadto pozwana przyznała wszystkie okoliczności faktyczne pozwu.

Wobec powyższych okoliczności należało żądanie pozwu uwzględnić i zasądzić kwotę zgodną z żądaniem pozwu wraz z odsetkami umownymi liczonymi od kwoty 1.115,10 złotych, od dnia 11 września 2017 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 września 2017 roku od kwoty 179,20 złotych.

Zasądzoną spłatę /należności głównej/ rozłożył Sąd na 9 rat- pierwszą w wysokości 179,20 złotych, drugą w wysokości 116,86 złotych i kolejnych siedem rat po 150,00 złotych każda, płatne do 30 dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca czerwca 2018 roku.

Zastosował Sąd instytucję przewidzianą w art. 320 k.p.c. przyjmując, że pozwana spełnia przesłanki przewidziane w tym przepisie.

W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie /../. Założeniem tego przepisu jest uczynienie postępowania wykonawczego /egzekucji/ realnym ze względu na określoną sytuację ekonomiczną i finansową dłużnika. Unormowanie to daje bowiem możliwość antycypowania trudności mogących wynikać w toku postępowania egzekucyjnego, a które można przewidzieć w fazie postępowania rozpoznawczego.

Szczególnie uzasadnione wypadki w rozumieniu tego przepisu nie muszą, mieć wyjątkowego charakteru. O tym, czy chodzi o szczególnie uzasadnione wypadki, decydują okoliczności konkretnego wypadku. Z reguły chodzić będzie o okoliczności leżące po stronie pozwanego dłużnika, jego sytuację majątkową, finansową, rodzinną, które czynią nierealnym spełnienie przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądzzonego świadczenia.

/porusza Kodeks postępowania cywilnego z komentarzem pod red. Jerzego Jodłowskiego, Wyd. Prawn., W-wa 1989 rok, str.511, 513/.

Dlatego też Sąd rozłożył zasądzone świadczenie na raty, uznając iż stan majątkowy oraz osobisty pozwanej nie pozwalają na spłatę jednorazową.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. przyjmując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy / na koszty te składają się ; opłata od pozwu = 30,00 złotych, opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych/. Nie znalazł Sąd podstaw do zastosowanie art. 102 k.p.c.